

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Mr. Frank bizi evine yemeğe çağırıncı, alta kalmak olmazdı. Ayırılırken, nezaket olsun diye, -Siz de bize buyurun. Bir akşam yemeğe bekleriz, dedim.

Karı - koca

- Geliriz, dediler.

Onlar geliriz deyince yüreğim hop etti.

- Biz ne zaman geleceğimizi size sonra bildiririz, dedi Mr. Frank.

İlk işimiz, Amerikalıların bizim eve misafir geleceklerini bütün malallemeye yaymak oldu. Yol-

da biri görse de,

- Nereye böyle koşakoşa Hasan Bey? diye sorsa,

- Bizim eve misafir gelecek de... Amerikalı misafirler... diyorum.

Mahallemizde duymayan kalmadı, Bakkal Cevat,

- Maşallah Hasan Bey, dedi.

Amerikalı misafirlerinizin gelecek diye duyduk. Doğru mu?

Umursamaz görünerek,

- Hıı... evet, gelecekler de - dim.

Hele bizim altımızdaki katta

oturanlar, bize Amerikalılar gelecek diye kıskançlıklarından çatlıyorlar. Bir akşam merdivenden çıkarken, alt katta oturan Sabri Bey,

- Haber aldık. Allah versin, dedi, Amerikalı misafirlerinizin geleceği...

- Gelecekler ya. Gelirler elbet.. dedim, yürüdü.

Çok kötü kalpli insanlar var. Bizim için dedikodu çıkarmışlar. Sözde bizim eve Amerikalı misafir filan gelmeyeceği de, biz böyle bir laf çıkarmışız ki, bak-

kalla kasap krediyi bize artırmışlar. İyi sucusu, manavı, alacak diye bizi sıkıştırmışlar.

Her şey kulağıma geldi. Eczacı Memduh,

- Yalan, demiş, Amerikalının geleceği yalan. Gübeği, kıçı olmayan, uzun boylu, sarışın bir abbasını eve getirecek, bize de Amerikalı geldi, diye atacak, Yutarlar mı?

Ben size gösteririm. Bu Amerikalılar bir gelsinler, eğer hepimize anahtar deliğinden baktırmazsam abana da Hasan deme-

sinler.

- Hava rutigârli bugün.. diyecek olsalar,

- Yaa... Bize de Amerikalılar gelecekti!.. Ne fena... diye söze bir karnış koyuyorum.

Hiç kimse bişey söylemese..

- Acaba yağmur yağacak mı? diye oradakilere soruyorum.

- Yağacak gibi.. derlerse,

- Vah-vah, bize de Amerikalı misafirler gelecekti. Tuuu, gördün mü.. diye elimi dizimi vuruyorum.

- Yok canım, yağmur filân

yok.. derlerse, o zaman da,

- Oh, oh aman yağmasın, bize Amerikalı misafirler gelecek de diyorum.

Artık beni gören, "Nasılsın, iyi misin?" demeden,

-Amerikalı misafirleriniz geldi mi Hasan Bey? diye soruyor.

Uzakta, taşrada, Ankara'da İzmir'de ne kadar bildik - tanıdık varsa, on, on beş yıldır arayıp sormadıklarına bile mektuplar yazıp, bir sırasına getirdim, bize Amerikalıların misafir geleceğini bildirdim.

Derken haber çıktı: Amerikalılar bu cumartesi geliyorlar. Biz de bir telaştır aldık. Karım ayağa kalktı:

- Ben sana kaç zamandır, bu evden çıkalım, diye söylemez miyim? Bu evde oturulur mu! Bak şimdi Amerikalılar da gelecek, ne yapacağız? Rezil olduk gitti... Annemin suratı büsbütün asıldı. Evin dirliği düzeni bozuldu.

- Rezil olacağız, diyorlar rezil.. Bizden birine olsa neyse, Amerikalıya karşı rezil olacağız.

Bizim bu yüzden kavgalarımız bütün mahalleye yayıldı. Dediko - du aldı yürttü.

- Neyine, hangi eşyasına bir de Amerikalı davet etmişler!..

Biz herkesin yanında bunun kavgasını ediyoruz. Taa çocukluk arkadaşım bir Ragıp vardır, bir gece allece bize gelmişlerdi, onların yanında da kavgaya başladık Karım,

- Ne diye bir de Amerikalı - ları davet edersin? diye tutturdu.

- Allah Allah, diye bağırdım, yahu durup dururken mi çağırdım? Onlar beni yemeğe çağırdılar, sonra giderken, bir akşam da biz size geliriz, dediler. Ne demeliydiniz? "Olmaz, bizim evde güzel eşya yok, biz utanırız " mı diyecektim? Hem bu Amerikalılar Allâsen, bana mı geliyorlar, eşyalara mı? Yahu, ben en lüks eşya alıp bu eve yığsam, herifler onun daniskasını görmüşlerdir. Evlerinde her bişey var.

Kaynanam,

- Pekî ne görmeye geliyor -

lar? dedi,

- Onlar beni görmeye geliyorlar be... Benî...

- Ayol seni görüp de ne yap-sınlar, görülecek bir yerin olsa.

- Siz adamdan işte o kadar anlarsınız, dedim.

Sonra bana hak verir diye bizim Ragıp'a döndüm :

- Yahu, sen söyle Ragıpçıgım, bu adamlar eşya görmeye mi geliyorlar, yoksa bizi görmeye mi?

Ragıp,

- Yoooo, diye elini havaya kaldırdı. Arkadaş ! Onlar buraya

MİSAFİR GELECEK

Aziz Nesin

Türk evini görmeye geliyorlar anladın mı? Senin de bizi rezil etmeye hiç hakkın yok. Bu iş şakaya gelmez arkadaş . Amerika-lı Türk evini görecekt, nasıl olurmuş diye... Hani senin elektrik süpürge? Ayıp değil mi?

Şu Ragıp'a bak sen.. Vay alçak kerata. Ulan dün evine hem takistile, hem de elden düşme bir elektrik süpürgesi aldı diye, bak nasıl da kasılıyor.

Haber birdenbire mahalleye yayıldı:

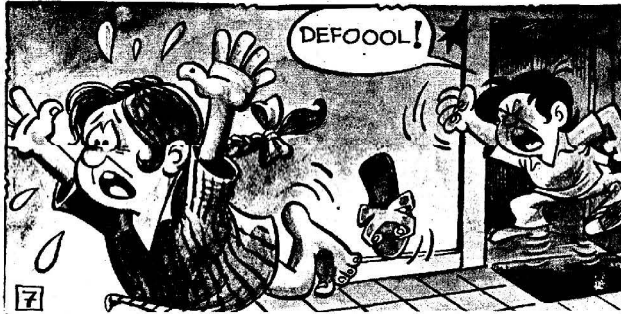
"Amerikalılar Türk evini

görmek için Hasan Beylerin evine geleceklermiş. Bu Hasan hepimizi rezil edecek. Kendi evini Türk eli diye Amerikalılara gösterecek. Gidip bunu polise ihbar etmeli."

Yahu, başımı zorla belâya soktum. Nerdeyse beni mahkeme-ye verecekler. Pekî, yani bizim ev Türk evi değil mi?

- Seninki de Türk evi ama, yabancılara gösterilir mi? diyorlar.

Bir akşam, bakkal Cevat'ın kızı geldi, kekeleye kekeleye,

7

- Amca babam selâm söyledi dedi.

- Aleyküm selâm...

- Babam, dedi ki, sizin eve Amerikalı misafirler gelecekti, dedi.

- Eee ?

- Sizin evin salonu salamancası yokmuş, stil mobilyanız da yokmuş, berjer koltuklarınız da yokmuş...

- E peki ?

- Babam selâm söyledi, dedi ki, ...Amerikalılara karşı ayıp olur, dedi, ben yeni bızdolabı al-

dım, hem de sekiz ayaklı, dedi.

- E sonra ?

- Amerikalılar bizim eve gelsinler, daha iyi olur, dedi. Mahsus selâm söyledi.

Yerimden nasıl fırladığımı bilmiyorum, kız basamaklardan atlama atlaya zor kaçtı da kurtuldu.

Sabah akşam evde kavga ediyoruz, birbirimize giriyoruz. Yirmi iki yıllık karımla bir kere kavga etmemişken nerdeyse mahkemelik olup ayrılacağız.

Sabahleyin de çini karo yapan Recep Usta bir pusula yollamış:

8

" Kardeşim Hasan Bey, Haber aldığımıza göre Türk evini göstermek için evinize bir Amerikan familyasını maile davet etmiş bulunuyormuşsunuz ... Kardeşim Hasan Bey, bu iş bir memleket işi ve millet meselesi olduğundan nâsi, memleketimizi yabancılara karşı tanıtırken, bu harici bir perestiş işi olduğundan daha bir ihtiyacı olmanız için icap eder kanaatindeyim. Bu münasebetle, Amerikalıların bizim eve gelmeleri daha münasip olduğu fikrinde bulunduğumdan şim-

diye kadar her ne kadar masarifiniz varsa, gerek maddi ve gerekse mânevî tazminat olarakta peşinen ödemeye âmade olduğumu bildiririm. Acele cevabınızı beklerim."

Mektubu parça parça yırtıp getirenin suratına attım. Sokakta Recep Usta'yla karşılaştık.

- Ne o, niye gızdın gardaşım, kötü bişey mi didik? Nehayet bu melmekât işi. Bunda sen ben yok, biz varız gardaşım. Bizim gız bu yıl Emerigan gollecine girdi.

MISAFİR GELECEK

Aziz Nesin.

Sizde Emeriganca bi Okey diyecek, yes diyecek adam bile yok. Yeniden dişbudahı gar-dolap aldım, görmelere seza. Pi-gap disen va, çamaşır makinesi disen en aliyülalası... Üste para viriyok... Daha Allahtan bel-ni mi isteng?..

Yürüdüm gittim. Kimi " Bizde buzdolabı var" kimi, " Çamaşır makinesi var, Amerikalılar gel-sinler" diye haber yolluyor.

Derken evdekilerin de buna aklı yattı. Karımı,

- Bizim evi, nasıl olsa bilmi-

yorlar ya... dedi, bizim evmiş gi-bi Amerikalıları başka bir eve göttürürüz...

Bir düşündüm, birden aklıma geldi.:

- Yahu, siz bu bizim komşula-rı bilmez misiniz? Bizim ev diye Amerikalıları başka eve götü-rürüz. Durmaz, mahsustan, bir gevezelik eder, kendi evleri oldu-ğunu söylerler.

Kaynanam akıllı kadın,

- Söyler bunlar, dedi, ben de olsam söylerim. Amerikalılar ı-nansın diye kontralı bile göste-

Ucretsiz RDE Kitap Arşivi - <http://ranteoy.org>

rirler.

Cuma oldu. Ertesi akşam A-merikalılar geliyor. Biz de evi badanaya başladık. İşi gücü bı-raktık, küçük büyük heptimiz, evi güzelleştirmeye çalışıyoruz. Ba-danayı bitirdik, evi elbirliğiyle sildik süptürdük. Amerikalılardan haber geldi:

"İşimiz, çıktığından bu cu-martesi gelemeyeceğiz. Özür di-leriz."

Oooooh... diye geniş bir so-luk aldık. Daha öntümüzde bir haf-talık zaman vardı. Evimize yeni-

den çeki düzen verebilirdik.

Taksitle mal alalım diye sa-ğa sola koştum. Taksitle mal sa-tışları durmuş. Yalnız taksitle el-bise dikiyorlar, başka hiç bişey yok. Madem taksitle, beş on kat elbise yaptırıp da duvarın orası-na burasına mı assak. Bilmem ki-ne yapalım? Benim artık Ameri-kalıları filân düşündüğüm yok. Ben, komu komşunun çenesini ka-patmak istiyorum. Dillere düştük. "Bizim itibarımız var" diyorlar da bir daha demiyorlar.

Çocuk çocuk evi düzeltme -

ye, süslemeye koyulduk. Eş dost yardımıyla, taksitle bir halı ala bildik. Peşin para bir de avize aldım. Bir haber geldi. Amerikalıların işi çıkmış, bu cumartesi de gelemiyorlarmış, gelecek cumartesi geleceklermiş.

Bir hafta daha geçti, Amerikalıların gelmesi yine gelecek cumartesiye kalınca,

- Hanım, dedim, bunda bir iş var. Bu Amerikalı misafirlerin gelmesi, Amerikan yardımına döndü.

Karım,

- Ne gibi iş ? dedi.
- Ne gibisi var mı? Bir düşmanımız gitti Amerikalılara "Onların evinde oturacak iskeme bile yok, bizim eve gelin." dedi. Amerikalıları kandırdı. Sen düşman mı ararsın?

Karım bir yandan, annem bir yandan, kaynanam bir yandan başladılar dövmeye:

- Tuuu... Bak gördünmü? Demek biz evi baştan başa boşuna mı sildik süptürdük? Yeni perdeleri de taktık, eyvaaaaah. . Ya gel-

mezlerse... Badana etmiştik. Ah yazık oldu.

Kaynanam,
- Düşmanların gözü kör olsun işallah... diye ileniyor.

Eh, bir cumartesi daha bekleriz. Bu sefer bizim ev takımı, Amerikalıların karşısında giyecek elbiseğimiz yok, diye tutturdu. Biz sekiz baş insanız evde. Düşünün, her birine bir elbise ne demek...

Karım,
- Acaba tuvalet mi yaptır-sam ? diye düşünüyor.

Annem,

- Eğer gelin tuvalet yaptırır-sa, ben de tuvalet isterim, diye tutturdu.

Kaynanam,
- Öyleyse ben de kişlik manto isterim, demesin mi!

- Yahu, evin içinde yaz ortası manto giyilir mi?

Nasıl anlattır-sın?
- Hazır fırsat çıkmışken bana da manto yapın diyor kaynanam, bir daha bizim eve ne Amerikalıların geleceği, ne de sizin bana manto yaptıracağınız var...

(DEVAMI HAFTAYA)

Uğraştık didindik ama, ev yine tam bakır kuru bakır. A caba kira ile elbise verdikleri gibi kira ile eşya vermezler mi? Aradık sorduk, vermezlermiş. Tanıdıklarına gittim.

- Aman arkadaşlar, bize Amerikalı misafirler gelecek. Birimizin şerefi hepimizin şerefi demektir. Gözümlüzi seveyim, ayağınızı öpeyim. Bana bir geceliğine eşya verin. İnsan insana lazım olur. Elbet bir gün sizin de işiniz bana düşer.

Bir tanesi,

- Ben haliyi veririm ama, depozito bırakırsın, dedi. Haliyi getirir depozitomu alırsın. Bak en ufak lake istemem. Bir bozukluk olursa, parayı geri vermem.

Kabul. Depozitoyu verdik, haliyi aldık. Bir arkadaş da eksik olmasın,

-Amerikalılar gelmeden yarım saat önce buzdolabını veririm, gittiklerinden yarım saat sonra da geri isterim, dedi.

- Başüstüne...

Her biri bir şartla, kimi çamaşır makinesi, kimi pikap, kimi

düdüklü tencere verdi. A lükları-mızı Amerikalıların görmesi için en göze görünür yerlere koyduk. Fakat en belâlisi, bir dostumuzun verdiği ceviz kaplama karyola oldu. Onu valla ben istemem, Karım istemiş. Karyolayı veren kadın,

- Ben iyilik yapmasını sevirim, demiş, bizim mahallede kimin çocuğu sünnet olsa gelir benim karyolamı ister. Sevabıma veririm. Siz de alın...

İki kişilik ceviz kaplama karyolayı evin içinde koyacak yer

zar zor bulunduktan sonra bizim sofanın adı salon oldu.

Cumartesi gecesiydi. Eğretti aldığımız bütün eşyaları yerleştirdik. Bir buzdolabıyla pikap kalmıştı. Ev nasıl oldu diye, bu işten anlayanlara gösterdim. Hepsi de,

- Maşallah... Olursa bu kadar olsun, tipti filmlerdeki Amerikalı evlerine benzemiş, dediler. İçlerinden biri,

- Yalnız buzdolabı eksik, dedi

- Gelecek, dedim, şurda boş kalmış bir aralık var ya. oraya

da buzdolabı yerleştireceğiz. Sahibi, misafirler gelmeden az önce veririm, dedi ya. . .

Biz pikap merdivenlerden çıkarken Amerikalılar da baskurdular. . . Tu. . . Öyle de ters zamanda ki, hiç sormayın. Evin kapısı dar, pikap içeri girmez. Biz içeri sokalım derken, kapı tıkanmış. Amerikalılar kapının ağzında bekler, pikap içeri girmez ki yol verelim. Zorlaya, ite kaka, pikap içeri soktuk, bir yanı da galiba kırıldı.

Amerikalılar içeri yürüdüler.

Karım önlerini kesti.

-Burdan müsti, burdan müsti, diye önce yatak odasına soktu. A-ğır ağır oradan geçirip eskiden sofa dediğimiz salona götürdü. Tam oturduk oturmadık, dışarıda bir gürültü, Aman, nedir, diye koştuk. Bir de baktık, buzdolabı geliyor. Tuh... Strası mı? Gecenin bir vakti buzdolabı gelirse Amerikalılara ne denir? Ben,

- Aman durun, vazgeçtim, is-temez. Götürün şunu. . Bir yana çekin dedikçe, buzdolabının sahibi,

- Ne demek? Kırk yılda bir, bir arkadaşına yardım etmek fırsatı geçmiş elimde. Olmaz... diyor...

Buzdolabım askı ile taşıyan iki hammala,

- Ne duruyorsunuz, sokun içeri! diye bağırdı.

Buzdolabının sahibinin kızı Amerikalıya şeyler söyledi. Ben de önceden bir tercüman çağırmıştım. Tercümana,

- Ne diyor? dedim.

Demiş ki, biz birbirimize çok yardım ederiz, demiş. Arkadaşın

buzdolabı olmadığından demiş, a-ze karşı mahcup olmasın diye kendi buzdolabımızı getirdik, demiş. Burda gördüğünüz bütün eşyalar hep yardım faslından demiş. Kan tepeme çıktı. Suratına tükürsem, Amerikalı, "Bunlar ne biçimi şey!" diyecek. O sırada benim küçük oğlan koluma yapıştı.

- Ne var oğlum?

- Baba, bunlar Amerikalı değil.

- Nerden bildin?

MİSAFİR GELECEK AZİZ NESİN

- Yahu, sen hiç Amerikan filmi görmedin mi baba? Hani bunun tabancası, hani bunun kovboy elbisesi... Kovboy şapkası nerede?

- Glt oğlum işine, herif hâlis Amerikalı.

- Peki, madem Amerikalı, kahrınlan bi rakınrol oynasın da görelim...

Tövbe yarabbi... Derken bizim aile efradı, teker teker söktün etmeye başladı. Bir arkadaş daha önce,

- Sen bütün nüfusu birden ortaya dökme, Amerikalı, bunları nasıl besliyorsun diye şaşar. Amerikalının aklı bizim işlerimizde ermez, adam şaşırır, demişti.

Öyle yapmak varmış... Ama dinle tebliğlik mi? Bizim kadını tayfası, gelin davetine gider gibi giyinmişler, kuşanmışlar, takip takıştırılmış, sürüp sürüştürmüşler, alına salına gelmişler. Amerikalı kadın da basma bir entari giymiş ayağında çorap bile yok... Benim küçük kız geldi, Amerikalı kadın

nın elini şap diye öptü bir de başına koymasın mı! Yahu, şunu önceden kaç kere de talim ettirmiştim. Haydi kız küçük diyelim. Kaynanam ne yapsa iyi. Amerikalıya elini uzattı. Amerikalı elini sıkı. Ama bizimki elini çekmez.

Öylecene bekler. Amerikalı şaşırıldı. Sonra kaynanam elini zorlan herife öptürüp de, bir de kendi elini adamın alına götürmesin mi! Rezil olduk ki hiç sormayın.

-Haydi buyrun yemeğe, dedik.

Gösteriş olsun diye ben buzdolabına asıldım. Buzdolabı açılmaz. Yahu biz bu aletlerin nasıl kullanılacağını bilmiyiz? Bir kere buzdolabının kordonunu elektrik prizine takmamışız. Bro priz... Priz taa cehennemnin dibinde. Ordan bir akıllı "Pikaba tak" dedi. Pikaba saldırdım, çalamam. Radyoya giderim, düğmesini döndüremem. Buzdolabına giderim, kapağını açamam. Zorlar-ken buzdolabının kulpu elimde

kaldı. Amerikalı gülmekten yerlere seriliyor. İyice kızdım, Karıma,

- Yahu, ne bakıp duruyorsunuz diye bağırdım. Amerikalılarakarşı mahcup olduk. Makine aksamından hiç bişey çalıştıramadık. Hiç olmazsa şu çamaşır makinesini çalıştırıp fora edin. Çalıştırakım da adam görsün be,...

Çamaşır makinesinin kolunu da hamailler getirirken kırmışlar Derken annem,

- Eyvaaaah ! diye bir feryat

bastı.

Küçük çocuk halının üstüne şeyini yapmış,

Annem,

-Emanet mal böyledir işte... Gördün mü ? Şimdi ne yapacağız diye barbar bağıırıyor.

Karım çocuğa yapışmış,

- Hani çiş, hani çiş?... Geti-

rin maşayı bana. Dibini yakayım mı şimdi senin?... diye bağıırıyor.

Çocuk, bİbisini yakacaklardıye feryat eder. Ben ha babam, şu modern makineleri çalıştıracağım

diye ırdan oraya koşarım.

Derken sokaktan bir gürültüdür koptu. Yahu bu ne? Mahallenin delikanlıları toplanmışlar, Amerikalılara gösteriş olsun diye, bizim pencereye doğru hep bir ağızdan, "Çıktık Açık Alınla" marşını söylüyorlar. O marş bitiyor, arkadaşan, "Dağ Başını Duman Almış" marşı...

Yemekler yandı. Amerikalı karı koca,

- Biz gİdliyoruz, dediler.

Canlarını sokağa attılar. Onlar

kapıdan çıkar çıkmaz, bir alkıştırtı koptu.

Yedi mahalle oraya toplanmış, Amerikalıları alkışlıyorlar.

Biz de böylece bu işten kurtulduk... Yooooo.hemencecik kurtulmadık. Misafirler içmeve ondan bundan eğreti aldığımız eşyaların içinde kırılmayan, bozulmayan, kırılmayan kalmadı. Şimdi üç yıldan beri, onların borcunu ödemeye çalışıyorum.

SÖN